

ΜΥΕ023-Παράλληλα Συστήματα και Προγραμματισμός

Σετ Ασκήσεων #1

Χρήστος Καραγιαννίδης

AM : 4375

Email: cs04375@uoi.gr

Όνομα υπολογιστή	opti3060ws10
Επεξεργαστής	Intel i3-8300
Πλήθος πυρήνων	4
Μεταφραστής	gcc v7.5.0

Άσκηση 1

Το πρόβλημα

Στην άσκηση αυτή ζητείται να παραλληλοποιηθεί η εύρεση του πλήθους των πρώτων αριθμών και του μεγαλύτερου πρώτου αριθμού δεδομένου του ανω ορίου N.

Μέθοδος παραλληλοποίησης

Χρησιμοποιήθηκε το σειριακό πρόγραμμα από την ιστοσελίδα του μαθήματος. Για την παραλληλοποίηση της μοναδικής for προστέθηκαν οι οδηγίες :

```
#pragma omp parallel private(num,quotient,divisor,remainder)  
reduction(max:lastprime) num_threads(4)
```

```
#pragma omp for schedule (dynamic,5)
```

Η μεταβλητή i του for loop είναι από default private και έτσι πρέπει για να έχει κάθε νήμα που θα κάνει ένα μέρος της εκτέλεσης τα δικά του iterations να κάνει (πχ. 1^ο νήμα 0-25000, 2^ο 25001-50000 κ.ο.κ). Οι μεταβλητές num, quotient, divisor και remainder είναι private γιατί πρέπει κάθε νήμα να υπολογίζει τα δικά του αποτελέσματα ανεξαρτήτως από τα υπόλοιπα

και αφού το num εξαρτάται από το i και τα quotient, remainder εξαρτώνται από το num άρα τα num, quotient, remainder δεν μπορούν να είναι shared αφού το i έχει εντελώς διαφορετικό εύρος τιμών για κάθε νήμα. Το divisor δεν εξαρτάται από κάποια άλλη μεταβλητή όμως αυξάνεται κατά 2 όσο remainder && (bitwise and) divisor <= quotient οπότε θέλουμε και αυτό να είναι private γιατί αν είναι shared ένα νήμα μπορεί να έχει divisor=602 και ένα άλλο divisor=1, αν οποιοδήποτε από τα 2 διαβάσει την μεταβλητή divisor με την τιμή που έθεσε το άλλο θα γίνει λάθος πράξη μέσα στην do while (και στον υπολογισμό της συνθήκης της do while). Το reduction(max:lastprime) είναι εκεί ώστε στο τέλος της εκτέλεσης όλων των νημάτων να κρατήσουμε από τις NUM_THREADS private μεταβλητές lastprime (γίνεται αυτομάτως private η lastprime όταν μπει στην reduction) την μεγαλύτερη από αυτές που θα είναι ο αριθμός που στο τέλος θα τυπώσουμε. Αν ξέραμε ότι τα νήματα θα εκτελεστούν παράλληλα αλλά θα τελειώσει τελευταίο το νήμα με το μεγαλύτερο ανώριο εύρους τιμών (πχ. Για for(int i=0; i<N; i++) [75000 - N]), άρα το νήμα που θα έχει τον μεγαλύτερο lastprime δεν θα χρειαζόταν να βάλουμε την reduction όμως δεν το ξέρουμε και δεν θέλουμε η lastprime να έχει την τιμή του νήματος που εκτελέστηκε τελευταίο.

Πειραματικά αποτελέσματα - μετρήσεις

Το πρόγραμμα εκτελέστηκε στο σύστημα που αναφέρεται στην εισαγωγή και η χρονομέτρηση έγινε με τη συνάρτηση gettimeofday της βιβλιοθήκης <sys/time.h>.

Χρησιμοποιήθηκαν από 1 έως 4 νήματα.

Κάθε πείραμα εκτελέστηκε 4 φορές και υπολογίστηκαν οι μέσοι όροι.

Η χρονομέτρηση ξεκινάει αμέσως πριν την κλήση της κάθε συνάρτησης και σταματάει αμέσως μετά.

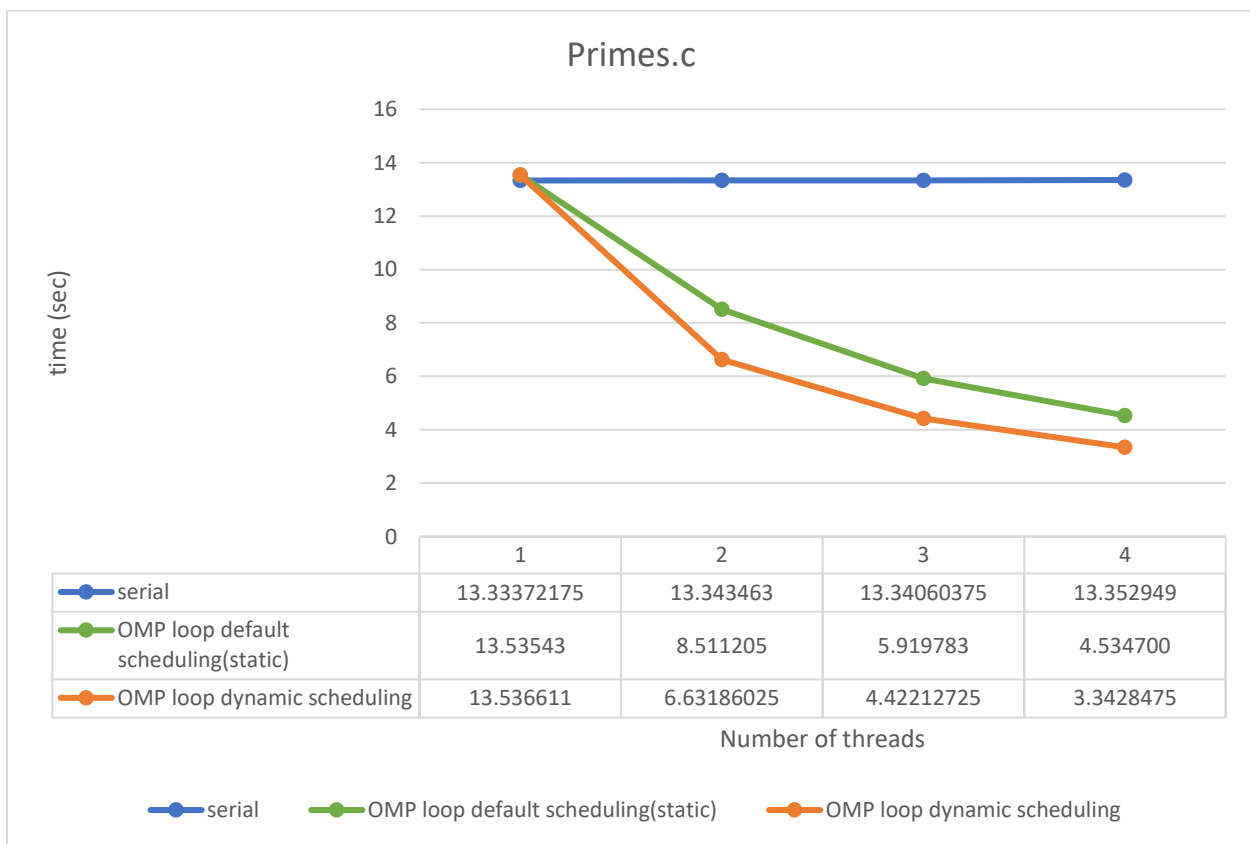
1 thread		1η επανάληψη	2η επανάληψη	3η επανάληψη	4η επανάληψη
	Serial	13.330755	13.330564	13.332152	13.330890
	Omp loops	13.536357	13.534838	13.534655	13.535862

2 threads		1η επανάληψη	2η επανάληψη	3η επανάληψη	4η επανάληψη
	Serial	13.336902	13.331979	13.332439	13.331793
	Omp loops	8.645563	8.465713	8.466796	8.466747

3 threads		1η επανάληψη	2η επανάληψη	3η επανάληψη	4η επανάληψη
	Serial	13.337331	13.335599	13.336308	13.334561
	Omp loops	5.919096	5.918935	5.919413	5.921686

4 threads		1η επανάληψη	2η επανάληψη	3η επανάληψη	4η επανάληψη
	Serial	13.331287	13.332746	13.331147	13.330888
	Omp loops	4.534906	4.534997	4.534671	4.534224

Με βάση τους παραπάνω πίνακες βγήκαν οι μέσοι όροι και η παρακάτω γραφική παράσταση.

Σχόλια

Παρατηρούμε ότι η **σειριακή εκτέλεση** (για UPTO = 10000000 στην 6^η γραμμή του primes.c) είναι σταθερά στα 13.3 sec όπως επίσης και η **παράλληλη** για αριθμό νημάτων = 1. Ωστόσο όσο αυξάνονται τα νηματα η **παράλληλη εκτέλεση** μειώνει τον χρόνο της και τείνει να

πλησιάσει το $1/\text{NUM\_THREADS}$ το οποίο θα ήταν ιδανικό . Μπορούμε όμως να διακρίνουμε άλλη μια **εκτέλεση** η οποία είναι σχεδόν ίδια με την προηγούμενη παραλληλη με την μονη τους διαφορα να είναι οτι η **μια** είναι με default scheduling ενώ η **άλλη** είναι με dynamic στο οποίο παρατηρήθηκε μια αρκετα σημαντική βελτίωση στους χρόνους καθώς πλέον δεν ήμασταν με static που είναι το default αρα δεν δημιουργήθηκαν 4 ίσες υποδιαιρέσεις του for loop και καθε νήμα πήρε μία. Με το dynamic δημιουργήθηκαν μικρότερα chunks και οποιο νήμα ήταν ελευθερο αναλάμβανε ένα chunk έτσι δεν υπήρχε καποιο νήμα που να περιμένει τα άλλα να τελειώσουν και γι αυτο και είδαμε σημαντική βελτίωση στους χρόνους. Το static scheduling ακομα και όταν δώθηκε συγκεκριμένο chunk size (5 και 10) ήταν πιο αργό καθώς το νήμα 1 επρεπε να περιμένει να τελειώσει την εκτέλεση του το νήμα 4 προκειμενου να αναλάβει άλλο chunk. Το guided ανεξαρτήτως του chunk size ήταν ελαφρώς πιο αργο (δεκατα του δευτερολέπτου) αν οχι παρομοιο χρονικά με το dynamic. Οπότε στο τέλος επιλέχθηκε το dynamic.

Άσκηση 2

Το πρόβλημα

Στην ασκηση αυτη ζητείται να παραλληλοποιηθεί η συναρτηση θόλωσης εικόνας με ακτίνα $r=8$ για την εικόνα 1500.bmp με 2 τροπους α) με `omp loops` β) με `omp tasks`.

Μέθοδος παραλληλοποίησης

Χρησιμοποιηθηκε το σειριακό προγραμμα απο την ιστοσελίδα του μαθήματος.

Omp loops

Για την παραλληλοποίηση της πρώτης for προστέθηκαν οι οδηγίες :

```
#pragma omp parallel private(weightSum,redSum,greenSum,blueSum,row,col,j)
num_threads(4)
```

```
#pragma omp for
```

Η μεταβλητή i του for loop είναι απο default private και έτσι πρέπει για να έχει καθε νήμα που θα κάνει ένα μέρος της εκτέλεσης τα δικά του iterations να κάνει (πχ. 1^ο νήμα 0-25000, 2^ο 25001-50000 κ.ο.κ). Για τον ίδιο λόγο πρέπει να είναι private και οι `row`, `col`, `j` και αυτές απο default είναι shared γιατί δεν είναι μέρος της for που μοιράζεται στα νήματα. Οι μεταβλητες `weightSum`, `redSum`, `greenSum` και `blueSum` είναι private γιατί πρέπει καθε νήμα να υπολογίζει τα δικά του αποτελέσματα για τις `rgb` τιμες του καθε pixel ανεξαρτητα απο τα υπόλοιπα. Η περιοχή εξω απο την 3^η for loop (γραμμες 277-286) θα ήταν critical περιοχή αν 2

νήματα επηρέαζαν την τιμή ενός pixel όμως αφού στον πίνακα red green και blue κάθε φορά πηγαίνουμε στην θέση $i*width+j$ ακόμα και τα width και j του ενός νηματος να τυχαίνει να είναι ίδια σε μια χρονική στιγμή δεν θα «προσπελάσουν» και τα 2 νήματα το ίδιο pixel αφού θα έχουν σίγουρα διαφορετικό i . Επομένως δεν είναι απαραίτητο να μπει critical εκεί και το μόνο που θα προσφέρει είναι επιπλέον καθυστέρηση.

Omp tasks

Σημείωση : Η συγκεκριμένη συνάρτηση παρόλο που τρέχει καλά χρονικά και κάνει blur το μεγαλύτερο μέρος της εικόνας εμφανίζει random μαυρες γραμμές οι οποίες πιστεύω ότι είναι επειδή ένα task/νήμα προλαβαίνει να μηδενίσει τα redSum,greenSum,blueSum,weightSum και ένα άλλο task παει και κάνει assign τις μηδενικές τιμές σε μια ολοκληρω γραμμή άρα όλα εκείνα τα pixel έχουν $(r,g,b) = (0,0,0)$ και συνεπώς το χρώμα μαυρο. Δοκίμασα να βάλω critical αρκετές περιοχές όμως δεν κατάφερα να κανω τις γραμμές να εξαφανιστούν.

Για την παραλληλοποίηση προστέθηκαν οι οδηγίες :

#pragma omp parallel num_threads(4) εξω από τη πρώτη for

#pragma omp task firstprivate(row,col,redSum,greenSum,blueSum,weightSum) εξω από την 3^η for

Οι μεταβλητές weightSum,redSum,greenSum και blueSum είναι private γιατί πρέπει κάθε νήμα να υπολογίζει τα δικά του αποτελέσματα για τις rgb τιμές του κάθε pixel ανεξαρτήτως από τα υπόλοιπα. Η μεταβλητή col πρέπει να είναι private για να έχει το κάθε task τον δικό του αριθμό επαναλήψεων για εκείνο το loop.

Πειραματικά αποτελέσματα - μετρήσεις

Το πρόγραμμα εκτελέστηκε στο σύστημα που αναφέρεται στην εισαγωγή και η χρονομέτρηση έγινε με τη συνάρτηση timeit() που δόθηκε η οποία χρησιμοποιεί gettimeofday της βιβλιοθήκης <sys/time.h>.

Χρησιμοποιήθηκαν από 1 έως 4 νήματα.

Κάθε πείραμα εκτελέστηκε 4 φορές και υπολογίστηκαν οι μέσοι όροι.

Η χρονομέτρηση ξεκινάει αμέσως πριν την κλήση της κάθε συνάρτησης και σταματάει αμέσως μετά.

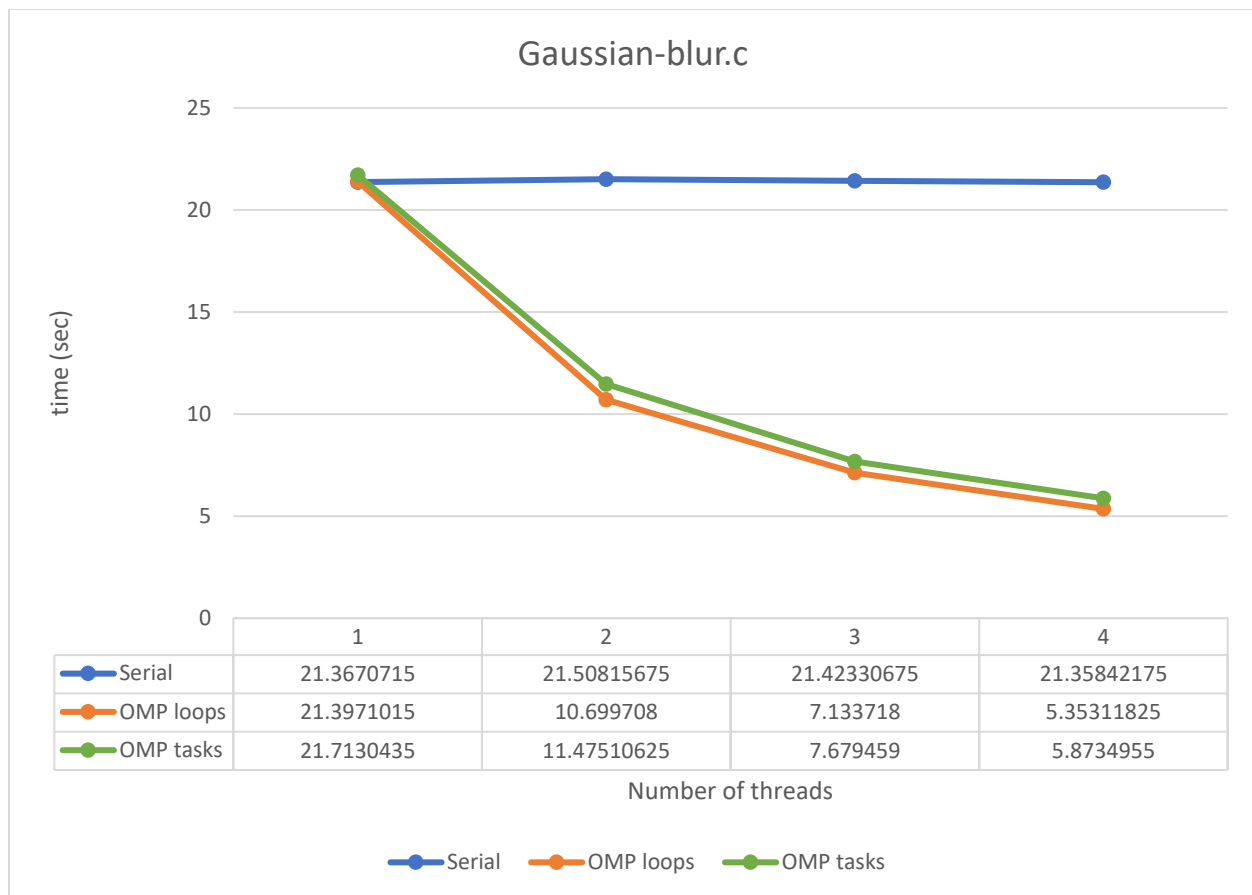
1 thread		1 ^η επανάληψη	2 ^η επανάληψη	3 ^η επανάληψη	4 ^η επανάληψη
	serial	21.48412	21.48069	21.32603	21.35396
	loop	21.58044	21.54791	21.36794	21.38646
	task	21.73623	21.74619	21.63684	21.61163

2 threads		1 ^η επανάληψη	2 ^η επανάληψη	3 ^η επανάληψη	4 ^η επανάληψη
	serial	21.31626	21.58522	21.34197	21.32658
	loop	10.77119	10.76733	10.76821	10.7694
	task	11.47343	11.52256	11.46987	11.48276

3 threads		1 ^η επανάληψη	2 ^η επανάληψη	3 ^η επανάληψη	4 ^η επανάληψη
	serial	21.47393	21.33118	21.32139	21.33652
	loop	7.221964	7.200094	7.184858	7.18158
	task	7.683101	7.711657	7.653792	7.7184

4 threads		1 ^η επανάληψη	2 ^η επανάληψη	3 ^η επανάληψη	4 ^η επανάληψη
	serial	21.32239	21.42412	21.39045	21.35829
	loop	5.387757	5.387511	5.39125	5.389776
	task	5.827571	5.836976	5.834502	5.851125

Με βάση τους παραπάνω πίνακες βγήκαν οι μέσοι όροι και η παρακάτω γραφική παράσταση.

Σχόλια

Παρατηρούμε ότι η σειριακή εκτέλεση (για $r=8$ και αρχείο εισόδου 1500.bmp) είναι σταθερά στα 21.4 sec όπως επίσης και η παράλληλη με loops αλλά και η παράλληλη με tasks για αριθμό νημάτων = 1. Όσοσο όσο αυξάνονται τα νηματα οι παράλληλες εκτελέσεις μειώνουν τον χρόνο τους και τείνουν να πλησιάσουν το $1/\text{NUM\_THREADS}$ το οποίο θα ήταν ιδανικό. Φαίνεται επίσης η omp loops εκτέλεση να είναι ελαφρώς πιο γρήγορη από την tasks και αυτό γιατί η tasks δημιουργεί το task αλλά δεν το εκτελεί κατευθείαν, αφήνει να το εκτελέσει κάποιο άλλο νήμα κάποια άλλη στιγμή.

Άσκηση 3

Περιγραφή

Η taskloop ορίζεται ως ***#pragma omp taskloop [clause[,]clause...] newline*** . Όταν ένα νήμα συναντάει την εντολή taskloop τότε δημιουργούνται τσα tasks οσα και τα νήματα που έχουν οριστεί στην #pragma omp parallel. Κάθε ένα απο τα tasks που δημιουργήθηκαν εκτελεί ολες τις επαναλήψεις του loop που ακολουθεί. Τα tasks αφού δημιουργηθούν θα τα αναλάβει κάποιο διαθέσιμο νήμα κάποια στιγμή όμως δεν είναι σίγουρο οτι κάθε νήμα θα πάρει και απο ένα οποτε δεν είναι και σίγουρο οτι οι NUM_THREADS επαναλήψεις θα εκτελεστούν παράλληλα (αυτο έχει ως αποτέλεσμα χειρότερο χρόνο απο τη σειριακή εκτέλεση) . Τα δεδομένα που θα πάρει το κάθε task εξαρτώνται από τα clauses και τον τύπο διαμοιρασμού των δεδομένων για την κάθε μεταβλητή(πχ firstprivate(x,y) , shared(x,y) etc..) , ωστοσο ως default οι μεταβλητες είναι shared. Η σειρά με την οποία δημιουργούνται τα tasks για το loop δεν είναι συγκεκριμένη και αφού και η σειρά εκτέλεσης τους δεν είναι προκαθορισμένη , η εντολή taskloop δεν ενδείκνυται για loops στα οποία η σειρά εκτέλεσης είναι απαραίτητο να τηρηθεί.

Αν υπάρχει ένα atomic στη δομή της taskloop τότε η πρόσβαση στις συγκεκριμένες θέσεις μνήμης (που περιέχονται στην #pragma omp atomic) επιτρέπεται απο ένα νήμα/task τη φορά. Λειτουργεί οπως η critical δηλαδή δεν αφήνει σε άλλο νήμα/task να εκτελέσει εκείνο το κομμάτι κωδικα αν δεν είναι το μονο που το εκτελει εκείνη την στιγμή.

Άμα υπάρχει ένα reduction στη δομή της taskloop τότε κατά το τέλος της εκτέλεσης των tasks θα χρησιμοποιηθεί ο operator που δόθηκε για να κάνει τη πράξη αναμεσά στα αντικείμενα που ανήκουν στην λίστα των tasks που ανήκουν στο ίδιο taskgroup. Η δομή taskloop εκτελείται σαν κάθε task που δημιουργήθηκε να ορίστηκε με μια δομή task στην οποία υπήρχε ένα in_reduction clause με τον ίδιο operator και αντικείμενα λίστας. Επομένως τα tasks που παράχθηκαν είναι μέλη του reduction που ορίστηκε από το task_reduction clause που εφαρμόστηκε στη δομή taskgroup (η οποία ουσιαστικά δημιουργείται όταν καλούμε την taskloop).

Άμα υπάρχει ένα in_reduction clause στη δομή του taskloop τότε η συμπεριφορά θα είναι σαν κάθε task που δημιουργήθηκε , ορίστηκε από μια δομή task στην οποία υπήρχε ένα in_reduction clause με τον ίδιο operator και αντικείμενα στην λίστα. Συνεπώς τα tasks που παράχθηκαν είναι μέλη ενός reduction που ορίστηκε προηγουμένως.

Άμα υπάρχει ένα grainsize clause στη δομή του taskloop τότε ο αριθμός του κάθε μέρους των επαναλήψεων που θα ανατεθεί σε κάθε task θα είναι ίσος ή μεγαλύτερος του αριθμού που θα

δοθεί και λιγότερο από 2 φορές την τιμή που θα δοθεί. Η παράμετρος που θα δοθεί με την `grainsize` πρέπει να είναι ένας θετικός ακέραιος αριθμός (ή έκφραση που αποτιμάται σε θετικό ακέραιο). Αν προσδιορίζεται ο αριθμός `num_tasks` τότε η `taskloop` δημιουργεί τόσα `tasks` όσο είναι το ελάχιστο της έκφρασης της `num_tasks` και των αριθμών των επαναλήψεων. Κάθε `task` πρέπει να έχει τουλάχιστον 1 επανάληψη/εκτέλεση. Η παράμετρος `num_tasks` πρέπει και αυτή να είναι ένας θετικός ακέραιος αριθμός. Αν δεν υπάρχει ούτε η `num_tasks` ούτε η `grainsize` τότε ο αριθμός των `tasks` που θα δημιουργηθούν και ο αριθμός των επαναλήψεων που θα αναλάβει το καθένα είναι προκαθορισμένο.

Αν παραπάνω από 1 `loops` είναι συνδεδεμένο με την δομή `taskloop` τότε ο αριθμός των φορών που οποιοσδήποτε κώδικας που επεμβαίνει αναμεσα σε δυο συσχετισμένα `loops` θα εκτελεστεί, είναι απροσδιόριστο αλλά θα γίνει τουλάχιστον μια φορά ανά επανάληψη του `loop` που περιέχει τον κώδικα αυτόν.

Το `taskloop` έχει επαναλήψεις που είναι αριθμημένες από το 0 έως το N-1 όπου N ο αριθμός επαναλήψεων. Ο υπολογισμός των επαναλήψεων γίνεται πριν την είσοδο στο εξωτερικό `loop`. Αν η εκτέλεση κάποιου συ σχετιζόμενου `loop` αλλάξει οποιαδήποτε από τις τιμές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό οποιουδήποτε μετρητή επαναλήψεων τότε είναι απροσδιόριστη η συμπεριφορά.

Αν υπάρχει ένα `if clause` στη δομή του `taskloop` και αν η έκφραση μέσα στην `if` αποτιμηθεί σε `false` τότε τα `tasks` φτιάχνονται και καλούνται χωρίς καθυστέρηση.

Αν υπάρχει ένα `final clause` και η έκφραση μέσα στο `final` αποτιμηθεί σε `true` τα `tasks` που θα δημιουργηθούν θα είναι `final tasks`.

Αν υπάρχει ένα `untied clause` τα `tasks` που θα δημιουργηθούν θα είναι `untied tasks`.

Αν υπάρχει ένα `mergeable clause` τα `tasks` που θα δημιουργηθούν θα είναι `mergeable tasks`.

Αν υπάρχει ένα `priority clause` στη δομή του `taskloop` τα `tasks` που παράγονται χρησιμοποιούν ως τιμή προτεραιότητας την τιμή που δίνεται σαν να είχε προσδιοριστεί για κάθε `task` ξεχωριστά. Αν δεν δοθεί τιμή προτεραιότητας τότε τα `tasks` έχουν default τιμή προτεραιότητας 0.

Πρόγραμμα

Το πρόγραμμα πάνω στο οποίο θα εφαρμόσουμε την **`#pragma omp taskloop`** είναι μια παραλλαγή του προγράμματος `matmul.c` το οποίο βρίσκεται στην [σελίδα ενισχυτικής διδασκαλίας](#) του μαθήματος στο lab 3. Η παραλλαγή αυτού του προγράμματος ονομάζεται `mymatmul.c`. Το πρόγραμμα υπολογίζει για κάθε i, j το γινόμενο $A[i][j] * B[i][j]$ και το κάνει assign στην θέση i, j ενός πίνακα C. Προστέθηκε η συνάρτηση **`zero_arrays()`** η οποία μηδενίζει τα περιεχόμενα του πίνακα C αμεσως μετα την σειριακη εκτέλεση ωστε να ειναι κενος κατα

την παράλληλη και τροποποιήθηκε η συνάρτηση **print_results()** και πλέον κρατάει την τιμή του στοιχείου 0,0 του πίνακα C σε μια μεταβλητή first και ελέγχει όλα τα στοιχεία του πίνακα . Αν βρει κάποιο στοιχείο που να είναι διαφορετικό από τη μεταβλητή first κάνει print ότι έγινε λάθος στους υπολογισμούς (Ξέρουμε ότι όλα τα στοιχεία του C πρέπει να έχουν την ίδια τιμή αφού όλα πολλαπλασιάστηκαν με τους ίδιους αριθμούς).

Στην συναρτησh **matmul_OMP_taskloop()** προστέθηκαν οι :

#pragma omp parallel num_threads(4)

#pragma omp taskloop private(i,j,k) shared(A,B,C)

Εξω από την 1^η for . Θέλουμε κάθε taskloop να έχει τους δικούς του μετρήτες για τα iterations αλλά να διαβάζουν τους ίδιους πίνακες A,B και να γράφουν στον ίδιο πίνακα C οπότε οι i,j,k είναι private και οι A,B,C είναι shared . Επιπλέον έπρεπε να βάλουμε την

#pragma omp atomic

κατά την εγγραφή στον πίνακα C γιατί αν δεν μπει τότε δύο task μπορεί να διαβάσουν την τιμή του C για i,j εστω C[i][j] = 2 , να πάει το task1 να αυξήσει το 2 κατά 16 και αρα να γίνει 18 και όταν πάει το task2 να το αυξήσει και αυτό κατά 16 δεν έχει διαβάσει την ενημερωμένη τιμή του C[i][j] και συνεπώς κάνει την προσθήκη 2+16 και αυτό αντί για την πράξη 18+16 που έπρεπε να κάνει. Έτσι χάνονται πράξεις και οι τιμές των στοιχείων του πίνακα C είναι απροσδιόριστες. Με την **#pragma omp atomic** εξασφαλίζουμε ότι μόνο ένα νήμα ανά πασα χρονική στιγμή θα διαβάσει και θα γράψει στον πίνακα C. Παρατηρούμε λοιπόν ότι κατά την εκτέλεση του προγράμματος ανάλογα με τον αριθμό νημάτων που δίνεται τα περιεχόμενα του πίνακα C είναι σύμφωνα με τον τύπο : $C\_taskloop[i][j] = NUM\_THREADS * C\_serial[i][j]$ επειδή όπως αναφέρθηκε στην περιγραφή το taskloop φτιάχνει τόσα tasks όσα είναι και τα νήματα και κάθε task εκτελεί ΟΛΑ τα iterations.

Πειραματικά αποτελέσματα - μετρήσεις

Το πρόγραμμα εκτελέστηκε στο σύστημα που αναφέρεται στην εισαγωγή και η χρονομέτρηση έγινε με τη συναρτησh timeit() που δόθηκε η οποία χρησιμοποιεί gettimeofday της βιβλιοθήκης <sys/time.h>.

Χρησιμοποιήθηκαν από 1 έως 4 νήματα.

Κάθε πείραμα εκτελεσθηκε 4 φορές και υπολογισθηκαν οι μεσοι οροι.

Η χρονομέτρηση ξεκινάει αμέσως πριν την κλήση της κάθε συνάρτησης και σταματάει αμέσως μετά.

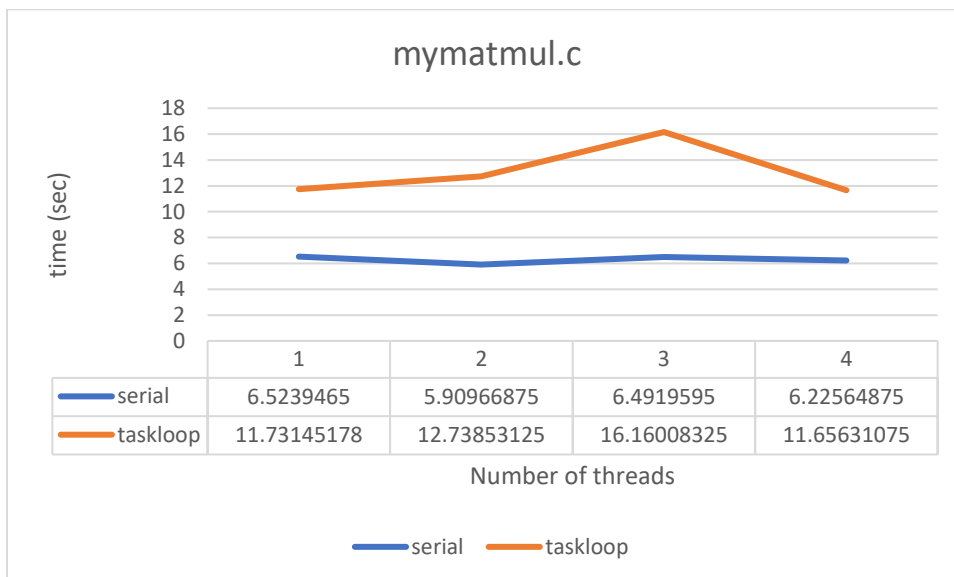
1 thread					
	serial	5.821902	6.631458	6.839663	6.802763
	taskloop	11.26391	11.71129	11.95495	11.99566

2 threads					
	serial	5.826289	5.920279	5.900056	5.992051
	taskloop	11.71896	16.48032	11.37226	11.3826

3threads					
	serial	7.533244	5.824177	6.788591	5.821826
	taskloop	19.40101	13.47543	19.71186	12.05204

4threads					
	serial	5.891451	6.679466	5.824205	6.507473
	taskloop	11.57878	11.90442	11.37038	11.77167

Με βάση τους παραπάνω πίνακες βγήκαν οι μεσοί όροι και η παρακάτω γραφική παράσταση.

Σχόλια

Παρατηρούμε ότι το γεγονός πως κάθε νημα κάνει όλα τα iterations αποτυπώνεται και στους χρόνους εκτέλεσης καθώς η εκτέλεση του taskloop είναι αρκετά μεγαλύτερη του serial. Παρατηρήθηκαν επίσης μεγάλες διακυμάνσεις στα αποτελέσματα.